

Een club van harpspelers.

En speelsters, zoals je op de foto kunt zien.

De harp is de koningin van alle muziekinstrumenten. En was vroeger slechts het muziekinstrument der koninginnen. Want een harp is een heel kostbaar instrument. Bovendien moeilijk en omslachtig te vervoeren. Daarom zal 't niet licht gebeuren, dat in een dorp of stad genoeg harpspelers en bespeelsters zijn, om een club te vormen.

En daarom heeft de Amerikaanse krant misschien wel gelijk, als hij ons bij deze foto vertelt, dat 't een afbeelding is van de enige vereniging van harpspelers in de wereld, en wel de club gevestigd in Sint Barbara in Californië.

Daar is het klimaat heel mild. Denk maar eens aan al de prachtige vruchten, die er vandaan komen! Maar of het mild genoeg is om zelfs aan het zeestrand geen schade te doen aan de prachtige en nog altijd kostbare instrumenten, is toch zeer de vraag! En dan blijft er nog als gevaar voor het instrument: de vochtigheid der lucht en het stuifzand van het strand. Ik denk, dat onze bekendste harpspeelster Rosa Spier er niet graag haar instrument aan zou wagen.

Reeds de oude Egyptenaren kenden de harp en bouwden het instrument toen al op in driehoeksvorm tot op manshoogte. De snaren zijn vertikaal gespannen. De vingers grijpen in de snaren en brengen zo het liefelijke geluid voort, als van water, dat al klaterend zingt.

In later eeuwen zijn de harpen steeds ver-

beterd. Beroemde musici en muziekinstrumentbouwers werkten aan de volmaking van de harp. En zoo bezitten we nu het prachtige instrument meest zwaar verguld, zo statig rijzend, zo gracieus weer neerbuigend.

Een genot is het, het parelende geluid te horen tussen de klanken der andere muziekinstrumenten van een orkest door. En als dan even de harp *alleen* te horen is.

Het mooiste, wat ik ooit gehoord en gezien heb, is een nummer geweest, uitgevoerd door de harpspeelsters, leerlingen van het koninklijk Conservatorium in den Haag — op een uitvoering jaren geleden. Maar voor mij onvergetelijk. Twaalf harpen, in wijde halfcirkel op 't toneel. Twaalf gouden instrumenten, hun snaren klaar voor de gouden muziek — Twaalf meisjes in lichte feestjurken er achter. En ze speelden een Sonate van Händel, alleen voor harp geschreven.

Op de foto spelen ook enkele jongens harp. Toch zijn er heel wat meer meisjes en vrouwen, dan jongens en mannen, die het nobele harpspel beoefenen.

Harpstudie is een zeer zware studie. En dan is en blijft het instrument zo kostbaar. Geen wonder, dat de harp nog altijd een betrekkelijke zeldzaamheid is, en het merkwaardig is, er zoveel bijeen te zien als hier op het plaatje. Evenals het jaren geleden in den Haag, merkwaardig was er twaalf tegelijk te zien.

NANNIE VAN WEILL.